

cu totul ν 0, κ , ε , iar, pe de alta, se întrebuița pentru ambele sunete \hat{i} și \check{a} ori numai \varkappa ori numai \varkappa ori numai κ . β) Semnul care servea pentru a reprezenta pe \check{a} servia și pentru \check{u} , observînduse din acest punct de vedere următoarele variante:

\check{a} , \hat{i} — κ	\check{u} — „
\check{a} , \hat{i} — \varkappa	\check{u} — \varkappa , κ
\check{a} , \hat{i} — \varkappa , κ	\check{u} — κ
\check{a} , \hat{i} — \varkappa , κ	\check{u} — \varkappa , κ
\check{a} , \hat{i} — \varkappa	\check{u} — κ

γ) Caracterul \varkappa se întrebuița foarte rar și citeodată avea valoare de ea. Cînd se scria limba scrisă din potrivă: α) Se întrebuițau toate cele 42 de caractere. Pentru \check{a} și \hat{i} se întrebuițau tustrele caracterele \varkappa , κ , \varkappa , de odată, și de la 1683 încoace a început a se face chiar deosebire în scriere între \check{a} și \hat{i} , întrebuițînduse pentru sunetul întîiu semnul \varkappa și pentru sunetul al doile semnul \varkappa . β) Totdeauna se deosebea în scriere \check{u} și \check{a} , întrebuițînduse pentru cel dintîiu ori semnul κ , care atunci nu mai putea servi și pentru \check{a} , ori ε (monogramă pentru $\sigma\gamma$) ori nimic. γ) Caracterul \varkappa se întrebuița tot așa de des ca și \varkappa .

26. Cu caracterele chirilice Romîniei au scris în două limbi, în limba maternă (cele mai vechi monumente scrise în limba romînească sînt de la începutul secolului XVI) și în limba veche slovenică (cf. 20).

Și nu numai cît au scris, dar au și tipărit cu chirilic în aceleași două limbi pomenite pînă la anul 1860. Cele mai vechi tipărituri în limba romînească sînt de